

MĂSURA LUCRURILOR: ÎNTRE ABSTRAȚIE ȘI ÎMPĂCARE

"Albastru este întunericul făcut vizibil " Jarman

Imaginația noastră are clișee personale - cum puncta Merce Cunningham. Limitele de toate felurile ne impun să ieșim din clișeele proprii și să reconsiderăm prezența celuilalt., și, prin acesta, a realității trecute sau prezente. Obiectele găsite: hărțile, planșele didactice, literele, fragmentele de mobilier, structura designului unui poster sunt astfel de limite - auto-impuse de către Florin Buta în procesul său de creație. Pânza alba este înlocuită cu un spațiu deja scris pentru imaginația noastră, deja plin de o informație față de care poți să te porți cuminte sau irreverențios. Oricum te-ai purta, prezența anterioară îți provoacă imaginația, flexibilitatea și capacitatea de a transforma realitatea conform voinței și puterii tale, sau de a o accepta, prin demolirea anxietăților existențiale.

Gesturile subiective de intervenție peste hărți sau planșe didactice, gesturile de dislocare sau relocare ale unor fragmente de obiecte creează un continuum între un anecdotic reprezentational și abstracție. *Ready made*-ul este reconfigurat ca o structură abstractă. Un gest reținut, arid, sec, formal, minimal și curajos de fiecare dată, creează un romb sau o scară. Gestul încălzit, subiectiv, poetic creează un cerc, oval sau o sferă. Fragmentele vorbesc despre un întreg absent, dar plauzibil. Îl evocă, îl re-construiesc. Detaliile construiesc ansambluri neașteptate: fragmente de mobilier restructurate primesc un nou sens, devin ferestre care deschid privitorului spațiul spre realitatea vizibilă. Un alfabet personal de forme cu încărcătură emoțional poetică se conectează cu spațiul, creând sau sugerând un întreg mai amplu decât sala de expoziție.

Florin Buta lucrează și trăiește în două spații - cel românesc și cel belgian. Între două culturi, între două spații dintre care unul este mereu marcat de o absență: absenta artistului, absenta colecțiilor sale. Între România și Belgia - între două absențe alternative, se țese o prezență, o prezență care evocă coordonatele spațiului absent. Florin Buta are pregătire de pictor și colecții de obiecte care îi vorbesc despre posibilități de reinventare a materiei și a sinelui. Lumile posibile sunt conectate în lucrul său cu lumile reale.

Instalațiile lui Florin Buta sunt în fapt constelații de obiecte care se compun serial - nu simbolic sau narativ, ci bazându-se pe un dialog între obiecte situate la distanțe variabile, în același timp fiind și un balans între pictura bidimensională și a treia dimensiune.

Interesul pentru hartă și diagramă, nu pentru oglindire sau narativ, dă focusul lucrărilor. Simplificarea este foarte importantă, ca și păstrarea echilibrului între o lume ideală a abstracției geometrice și revenirea, nu lipsită de umor, dar și curiozitate și misterios, la realitatea imperfectă și tulbure. Detaliul anecdotic este selectat cu atenție pentru a evoca sensul, pentru a îl lega de realitatea pragmatică, a uneltelor, a mobilierului casei și al lumii.

Un sentiment de solitudine se deschide spre aprecierea pentru felul spontan în care întâmplările se desfășoară. Este asemenea nemișcării și liniștii din nopțile de iarnă, învăluite de zăpadă, în care sunetele se estompează și liniștea așează lucrurile. Nostalgia lucrurilor vechi este temperată de părți ascunse, care fac obiectele aproape indescriptibile, punctând acele momente de tăcere plină dintre două părți ale unei discuții, în care oamenii lasă spațiu doar pentru a simți.

Mirela Ivanciu

